ורמינהו. כהן שמכר בהמה לישראל ואמר לו ע"מ שהמתנה שלי טיהרן ישראל לכל כהן שירצה דכיון דכולה בהמה זכין ליה לא מלי לאתנויי ליה הלי למתנה שאין שלו אלא של כהנים ניהו ואין לו בהן אלא טובת הנאה מ"מ ע"מ דחייב במתנות: חוץ=שיור. לשון שיור משמע שאיר המתנות ולא מכרן תורה אור

ורמינהו [אא] על מנת שהמתנות שלי נותן לכל כהן שירצה "על מנת" "אחוץ" קא רמית חוץ=שיורא, "על מנת" לאו שיורא ורמינהו על מנת שהמתנות שלי, המתנות שלו ברא פליגי מר סבר "על מנת" שיורא הוא, ומר סבר "על מנת" לאו שיורא הוא: אמר לו מטוד לי בני מעיה וכו': *אמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו טבח הדין עם הטבח, ורב אסי אמר אפי' שקל לו טבח הדין עמו, לימא ברב חסדא קא מיפלגי דאמר רב חסדא *גזל ולא נתייאשו הבעלים ובא אחר ואכלו רצה מזה גובה רצה מזה גובה: דמר אית ליה דרב חסדא ומר לית ליה דרב חסדא: לא, דכולי עלמא אית להו דרב חסדא והכא במתנות כהונה נגזלות קא מיפלגי: דמר סבר נגזלות ומר סבר אין נגזלות איכא דמתני לה להא שמעתא בפני עצמה רב אמר מתנות כהונה נגזלות ורב אסי אמר מתנות כהונה אין נגזלות: מתני' יגר שנתגייר והיתה לו פרה, נשחטה: עד שלא נתגייר פטור, משנתגייר חייב, ספק, פטור, שהמוציא מחבירו עליו הראיה: גמ' כי אתא רב דימי אמר: רמי ליה רבי שמעון בן לקיש לר' יוחנן תנן ספק פטור אלמא ספיקא לחולא ורמינהו *חורי הגמלים שבתוך הקמה הרי אלו של בעל הבית, ושלאחר הקצירה: העליונים לעניים והתחתונים של בעל הבית רבי מאיר אומר הכל לעניים שספק לקט לקט *אמר ליה *אל תקניטני שבלשון יחיד אני שונה אותה דתניא ר' יהודה בן אגרא אומר משום רבי מאיר "ספק לקט, לקט, ספק שכחה שכחה ספק פאה פאה אמר לו אל תשנה אותה אלא בלשון בן *תדל והא טעמא קאמר דאמר ר"ש בן לקיש מאי דכתיב °עני ורש הצדיקו מאי "הצדיקו" אילימא בדינים והא כתיב °ודל לא תהדר בריבו אלא צדק משלך

ותן לו: אמר רבא הבא פרה בחזקת פטורה קיימא, קמה בחזקת חיובא קיימא אמר ליה אביי והרי *עיסה נעשית עד שלא נתגייר פטור, מן החלה משנתגייר חייב, ספק חייב אמר ליה *ספק איסורא לחומרא, ספק ממונא לקולא דאמר רב חסדא וכן תני ר' חייא שמונה ספקות נאמרו בגר ארבע לחיוב וארבע לפטור: [ו] קרבן אשתו וחלה ובכור בהמה טמאה ובכור בהמה טהורה לחיוב

ראשית

חוץ שיורא הוא ע"מ לאו שיורא הוא. ואית כי א"ל ע"מ דאמרינן נותן לכל כהן שירצה א"כ המקח בטל שלא נתן לו הבהמה אלא ע"מ שיהא המתנות שלו וי"ל דמיירי שהתנו שיהיו המתנות שלו ואם לא יתן לו לא יהיה המקח בטל לי נמי הוי כמו מתנה על מה שכתוב בתורה שהכהנים יטרלו לכל מי שירצה: דבר אין ליה דרב חסדא. אין לפרש דרב אית ליה דרב חסדא ועם הראשון דקאמר רב הייט אפי' עם הראשון דא"כ לרב אסי הדין עם השני ולא עם הראשון (ג) בגזל ולא נתייאשו הבעלים ובא אחר ואכלו דהא ליכא מאן דפליג שלא יוכל לגבות מן הראשון הגוזל ובאחר שאכלו הוא דאיכא דלית ליה דרב חסדא אלא יש לפרש איפכא דרב אית ליה דרב חסדא דהדין דוקא עם הטבח ורב אסי אית ליה דרב חסדא והדין אף עם הלוקח ודאי דכ"ע אית להו דרב חסדא ובמתנות כהונה נגזלות קא מיפלגי דרב סבר נגזלות והדין עם הטבח הייט אף עם הטבח כרב חסדא ורב אסי סבר דהדין דוקא עם הלוקח לפי שהמתנות אין נגזלות והוי איפכא ממאי דהוה בעי למימר מעיקרא ותימה דבמאי קא מיירי אי בשאין מתנות בעין הא אמרינן ברים פירקין דמזיק מתנות כהונה לו אכלן פטור ואם הם בעין היכי קאמר דבדרב חסדא קא מיפלגי הא משמע ברים הגוזל בתרא (כ"ק דף קיא:) דהיכא דהם בעין ליכא מאן דפליג אדרב חסדא אלא דווקא כשאכלן דאני רבי אושעיא הגוזל ומאכיל לאת בניו פטורין מלשלם הייט לפניהן גזלה קיימת חייבים לשלם אין גזלה קיימת פטורין ט' ופריך לימא תהוי פיובתא דרב חסדא משמע דלמאן דפליג עליה אתי שפיר דווקא אין גזלה קיימת פטורים אבל בגזלה קיימת חייבים לשלם וא"ע: ורמינהו חורי הגמלים שבתוך הקמה ט'. מרבנן נמי פריך דלא פליגי רבנן אלא משום דסברי דתתחוים ולאי נמלים כנסוס הילכך הם של בעה"ב הא אם היו ספק היו מודים דהוי לקט כמו עליונים

ספק לקט לקט:

רלחיים

[א א מוש"ע יו"ד סי' פא סעיף כח]:

מגן א מיי' פ"ט מהלכי גזילה הל' ד סמ"ג עשין שב מוש"ע ח"מ סי' שסא סעיף ס ו:

מגן ב מיי' פ"ט מהל' כלכים הל' יד מוש"ע י"ד סי' פא סעיף לא:

ג ג מיי' שם הלכה יג סמג עשין קמב מוש"ע י"ד סי' פא סעיף ג:

נא ד ה מיי' פ"ד מהל' מתנות עניים הל' ט:

נב ו מיי' פ"ט מהל' כלכים הל' ט מוש"ע י"ד סי' של סעיף ד:

[ז מיי' פ"א מהל' מעשרות הל' יא]:

כפרה דין יא]:

שיטה מקובצת

[ל] חורי הגמלים. נ"ב עי' פ"ד דשבת דף ע"ד בתר"ש ו"ל

נוב"א מהגה
◇ סתירות בארץ לפנינו בסוגות בעין הפנינות (מרוקו)
△ קושיות - סתירה בעין ספק מתנות - לקולא או לחומרא
▽ תשובות

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה אבל שקלן וכו' לף עם הטבח הוא וטבח חוזר עליהן אם יטול כמין נותן לכהן: (ג) תוס' ד"ה דמר וכו' ולא עם הראשון דהא בגזל ולא נתייאשו הבעלים ובא אחר ואכלו ליכא כנ"ל:

[כ"ק קמו.]

כ"ק קיא: קמו.

ע' מהר"ם שכתב דלשון רש"י תמוה וחולק לגבי רב יהודה ופ"ק וגי' רש"ל קאמר רב ופ"ק

פלא פ"ד מי"ל

[לעיל נב: מז. קכב: פסחים מד.]

[אין דנרס עדל פיחם מדל שפחים ומי מי שגורם בן עדל וסיב אדם שלא סיב מדקדק בשמושתו. ערוך ערך בן עדל]

[כתובות עב: גיטין סג: מדרש מ. כ"ב מב: מדש כמ.]

פלא פ"ב מ"ו [מעשרות סז.]

[ל] ר"ש ד"ה אבל שקלן וכו' לף עם הטבח הוא וטבח חוזר עליהן אם יטול כמין נותן לכהן: (ג) תוס' ד"ה דמר וכו' ולא עם הראשון דהא בגזל ולא נתייאשו הבעלים ובא אחר ואכלו ליכא כנ"ל: